

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

03 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti, Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 și sentinței Judecătoriei
Rîșcani din 31 octombrie 2012, de către inculpatul,

*Pelin Liviu Alexandru, născut la 26 octombrie 1978, originar
și domiciliat r-l Rîșcani, s. Hiliuți.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 24.10.2011 pînă la 31.10.2012

2. în instanța de apel din 13.12.2012 pînă la 19.06.2013

3. în instanța de recurs din 10.09.2013 pînă la 03.12.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Nicolae Suvac, care a solicitat respingerea recursului.

Avocatul, Alexandr Ghițu, care a solicitat admiterea recursului.

Inculpatul, Liviu Pelin, care a solicitat admiterea recursului.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 31 octombrie 2012, a fost încetat procesul penal în privința lui Pelin L.A. învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerii la răspundere penală.

2. În fapt, instanța a reținut că, Pelin L.A. a fost învinuit de organul de urmărire penală de faptul că, deținînd din 18.07.2003 funcția de șef de post, ofițer operativ de sector al postului de poliție Petrușeni al CPR Rîșcani, avînd gradul special de căpitan de poliție, fiind în virtutea prevederilor art. 123 din CP, persoană cu funcție de răspundere, contrar art. 3 din CEDO, alin (2) al art. 24 din Constituția RM, art. art. 12-15 din Legea nr. 416-XII din 18.12.1990, „cu privire la poliție”, pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa de post a funcției deținute, care îl obligau să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, cît și îi interzic să aplice, să încurajeze sau să tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla și să recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută, și numai în măsura

necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis exces de putere, însoțit de aplicarea violenței în privința lui Munteanu Radu Tudor, în următoarele circumstanțe:

În dimineața zilei din 03 decembrie 2010, în jurul orei 06.00, fiind implicat în patrularea străzilor din or. Rîșcani, împreună cu lucrătorii din cadrul serviciului patrulă și santinelă a CRP Rîșcani, Gudumac Vladislav Ion și Rusanovschi Ion Vasile, au stopat pe str. Șevcenco din or. Rîșcani, în regiunea „Malinovca” automobilul de model „Volkswagen Cady” cu n/î „BOR-03136”, condus de Munteanu R.T. În procesul verificării actelor pe automobil, prezentate de șoferul Munteanu R.T., pe motivul unei alterații verbale, șeful de post Pelin L.A. l-a apucat pe ultimul de gît și i-a aplicat o lovitură intenționată cu palma peste față, cauzîndu-i dureri fizice.

Acțiunile lui Pelin L.A., au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (2) lit. a) CP, adică, *săvîrșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat repunerea apelului în termen, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pelin L.A., să fie condamnat în baza art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organizații, instituții și întreprinderi, indiferent de forma juridică de constituire, pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului declarat s-a invocat că instanța de fond eronat a apreciat probele pe caz, instanța a ignorat declarațiile martorului Rusu Sergiu, instanța în sentința nu s-a pronunțat asupra vinovăției lui Pelin L.A., la dosar sunt administrate probe ce dovedesc vinovăția lui Pelin L.A.

3.2 Sentința a fost contestată și de către inculpat, care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că la caz nu sunt probe ce ar dovedi vinovăția sa în cele incriminate, nu este corect aplicat de către organele de urmărire penală calificativul „aplicarea violenței” și inculpatul nu este persoană cu funcție de răspundere, dar o persoană publică, ilegal a fost reluată urmărirea penală, instanța eronat a apreciat probele administrate pe caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 au fost repuse apelurile în termen, respins apelul inculpatului, admis apelul procurorului, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pelin L.A. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de 3 ani.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond a fost motivată prin faptul, că organul de urmărire penală a încălcat dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai de multe ori pentru aceeași faptă. În opinia instanței de apel, odată ce prin ordonanța procurorului din 01.06.2011, Pelin L.A., a fost scos de sub urmărirea penală de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.

328 alin. (2) lit. a) CP cu încetarea procesului penal în legătură cu lipsa elementelor infracțiunii, anularea acesteia prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 11.10.2011 cu reluarea urmăririi penale, iar ulterior și punerea sub învinuire, nu este contrară prevederilor art. 287 CPP, hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, art. 4 din Protocolul nr. 7 la CEDO.

Instanța de apel a considerat că în cazul judecat, instanța de fond neîntemeiat și-a motivat soluția precum că, anularea ordonanței procurorului Railean S. din 01.06.2011, de încetare a urmăririi penale în cauza lui Pelin L.A este contrară legii, deoarece ordonanța procurorului r-lui Rîșcani Blîndu V. din 11.10.2011, este adoptată și motivată în conformitate cu prevederile art. 287 alin. (1) CPP. Instanța de apel a menționat că, alin. (4) al art. 287 CPP, este aplicabil situațiilor când ordonanțele de urmărire penală sînt adoptate legal, însă în cazul dat din conținutul ordonanței din 11.10.2011, reiese că ordonanța de încetare a urmăririi penale din 01.06.2011, este ilegală, deoarece acțiunile lui Pelin L.A. întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) CP.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 52 alin. (2) pct. 2). și art. 299¹ CPP, care oferă procurorului ierarhic superior dreptul de a anula actele ilegale ale procurorului ierarhic inferior.

La fel, în opinia instanței de apel, instanța de fond neîntemeiat s-a referit la Hotărîrea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2011 și la art. 4 din Protocolul nr. 7, al CEDO, deoarece ordonanța de încetare din 11.10.2011 în privința lui Pelin L.A., nu poate fi considerată o hotărîre definitivă din momentul adoptării ei. Aceasta poate fi atacată procurorului ierarhic superior în condițiile art. 299¹ CPP, și ulterior în ordinea art. 313 CPP, judecătorului de instrucție. Mai mult, după terminarea urmăririi penale, Pelin L.A. și apărătorul acestuia, au luat cunoștință de materialele cauzei penale și nu au invocat faptul că ordonanța Procurorului r-lui Rîșcani din 11.10.2011, ar fi fost adoptată ilegal și prin aceasta li s-au încălcat careva drepturi. Pur și simplu au solicitat încetarea procesului penal pe motiv că nu au fost obținute probe ce demonstrează vinovăția de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) CP.

Instanța de apel, a constatat că, *Pelin L.A., deținînd din 18.07.2003 funcția de șef de post, ofițer operativ de sector al postului de poliție Petrușeni al CPR Rîșcani, avînd gradul special de căpitan de poliție, fiind în virtutea prevederilor art. 123 CP, persoană cu funcție de răspundere, contrar art. 3 din CEDO, alin (2) al art. 24 din Constituția RM, art.art. 12-15 din Legea nr. 416-XII din 18.12.1990, „cu privire la poliție”, pct. 16) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa de post a funcției deținute, care îl obligau să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, cît și îi interzic să aplice, să încurajeze sau să tolereze acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla și să recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută, și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.*

În dimineața zilei din 03 decembrie 2010, în jurul orei 06.00 fiind implicat în patrularea străzilor din or. Rîșcani împreună cu lucrătorii din cadrul serviciului patrulă și santinelă a CRP Rîșcani, Gudumac V.I. și Rusanovschi I.V., au stopat pe str. Șevcenco din or. Rîșcani, în regiunea „Malinovka” automobilul de model „Volkswagen Cady” cu n/î „BOR-03136” condus de Munteanu R. In procesul verificării actelor pe automobilul prezentate de șoferul Munteanu R., pe motivul unei alterații verbale, 1-a apucat pe ultimul de gît și i-a aplicat o lovitură intenționată cu palma peste față, cauzindu-i dureri fizice.

Instanța de apel a menționat că vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii incriminate este confirmată prin declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorului Rusu S., raportul de expertiză medico-legală nr. 45 „d” din 11.04.2011, ordonanța procurorului din 21.12.2010.

Astfel, din conținutul probelor descrise, instanța de apel a constatat că vinovăția lui Pelin L.A. în săvîrșirea depășirii atribuțiilor de serviciu este dovedită, iar acțiunile lui urmează a fi corect încadrate în baza art. 328 alin. (1) CP.

Afirmațiile inculpatului, că a acționat legal, că nu l-a apucat pe Munteanu R. de gît și nu i-a aplicat o lovitură cu palma peste față, a fost respinsă de instanța de apel, deoarece nu corespund cu cele relatate în procesul judecării cauzei. Totodată, instanța de apel a pus la îndoială declarațiile martorului Rusanovschi I.V., care a făcut parte din aceeași grupă de patrulare și le-a făcut în scop de a-i ușura situația.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, Pelin L.A. fiind la prima abatere, se caracterizează pozitiv, este căsătorit și are la întreținere 2 copii minori, situație ce oferă posibilitatea aplicării în privința lui a unei pedepse sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a ocupa funcția, de care s-a folosit la săvîrșirea infracțiunii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd:

- nulitatea acțiunii procesuale de recunoaștere în calitate de învinuit,
- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel,
- procurorul Railean S. nu putea să participe la procesul penal în cauză,
- aprecierea eronată a declarațiilor părții vătămate, a martorilor Rusu S., Gudumac V.I., Rusanovschi I.V. și a raportului de expertiză nr. 45 din 11.04.2011.

6. Verificînd hotărîrea recurată, prin prisma criticilor formulate de inculpat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal lărgit, constată că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că, fapta inculpatului Pelin L.A., întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, *a verificat și a apreciat* conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel.

Din materialele cauzei se reține că Pelin L.A., de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică *săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței.*

Instanța de fond a încetat procesul penal în privința lui Pelin L.A. învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerii la răspundere penală.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, adică, *depășirea atribuțiilor de serviciu.*

Invocînd doctrina judiciară națională, Colegiul menționează că, obiectul juridic special al infracțiunii specificate la alin. (1) art. 328 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice. Obiectul material îl reprezintă sau poate să-l reprezinte corpul persoanei ori bunurile mobile sau imobile.

Latura obiectivă a acestei infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor

ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ.

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 328 Cod penal poate fi săvârșită numai pe calea acțiunii.

Infracțiunea în cauză se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Prin „daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” se înțelege după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari etc.

Latura subiectivă a infracțiunii date se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, adică, făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Motivele infracțiunii specificate pot consta în: interesul material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale; răzbunare; gelozie; interpretarea eronată a obligațiilor de serviciu; excesul de zel etc.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii infracțiunii, a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Conform art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Colegiul reține, că instanța de apel în mod corect a apreciat și a constatat că în cazul supus judecării sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, în formă calificată și analizând probele administrate în cauză întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a evidențiat probele care fac dovada vinovăției în săvârșirea depășirii atribuțiilor de serviciu, relevante în acest sens fiind:

- declarațiile părții vătămate, care a fost audiată suplimentar în instanța de apel, care a menționat că: „în dimineața zilei din 03.12.2010, mergea în automobilul de

model „Volkswagen Caddy” împreună cu Rusu S. În timpul deplasării prin or. Rîșcani pe str. Șevcenco, în regiunea „Malinovka”, au fost stopați de un automobil de poliție. Din acest automobil special, a coborît polițistul Pelin L., care verificînd actele pe automobil, a cerut să meargă la poliție. Nerefuzîndu-i solicitarea acestuia, ultimul l-a apucat de gît, iar cînd l-a eliberat, l-a lovit cu palma peste față”;

- declarațiile martorului Rusu S., depuse la etapa urmării penale și în ședința de judecată a instanței de fond, audierea căruia a fost efectuată prin confruntarea lui cu inculpatul, în conformitate cu prevederile art. 371 alin. (1) pct. 2) CPP, care au fost citite în instanța de apel: „în dimineața zilei din 03.12.2010 mergea împreună cu Munteanu R. în automobilul de model „Volkswagen Caddy” dinspre vama Costești spre or. Rîșcani. La intrarea în or. Rîșcani au fost stopați de polițiști. În timpul verificării actelor pe automobil, polițistul Pelin L., l-a apucat de gît pe Munteanu R., după aceea l-a eliberat, apoi l-a lovit cu palma peste față”;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 45 „d” din 11.04.2011, prin care s-a concluzionat: „La momentul examinării medico-legale cet. Munteanu R., acuză dureri în regiunea nasului și buzei de jos, însă date obiective despre prezența unor vătămări corporale lipsesc. Acesta după cele întîmplate, nu s-a adresat după ajutor medical unde să fie confirmate clinic și obiectiv prezența unor vătămări”;

- ordonanța procurorului din 21.12.2010, prin care s-a dispus refuzul în începerea urmării penale pe faptul opunerii de rezistență de către Munteanu R., colaboratorului de poliție Pelin L.A., în legătura cu lipsa elementelor infracțiunii.

În acest context, Colegiul susține concluzia instanței de apel precum că, argumentele instanței de fond puse la baza sentinței de încetare a procesului penal, nu pot fi reținute, deoarece în acțiunile săvîrșite de inculpat sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal.

Iar, cît privește învinuirea formulată și vinovăția inculpatului, de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel corect a conchis că încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 328 alin. (1) Cod penal, este determinată de lipsa violenței în acțiunile lui Pelin L.A., în sens că lui Munteanu R. nu i-au fost cauzate vătămări ușoare și medii integrității corporale sau sănătății. De rînd cu aceasta, în legătură cu modificările din 21.12.12, operate în art. 328 Cod penal, semnul calificativ „violența” a fost exclus din aliniatul (2) al acestei norme.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma apărărilor formulate de inculpat, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a respins afirmațiile inculpatului că „a acționat legal, nu l-a apucat pe Munteanu R. de gît și nu i-a aplicat o lovitură cu palma peste față”, deoarece nu corespund cu cele relatate în procesul judecării cauzei. Totodată, instanța de apel just a pus la îndoială declarațiile martorului Rusanovschi I.V., care a făcut parte din aceeași grupă de patrulare, deoarece le-a dat cu un scop de a-i ușura situația.

Astfel, în opinia Colegiului nu este întemeiată critica, prin care se tinde la aprecierea eronată a probelor, deoarece instanța de apel, ținînd seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat probele administrate la dosar, dînd citire proceselor-verbale, raporturilor de

expertiză și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Pelin L.A.

Instanța de apel a soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține.

În opinia Colegiului, instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în cele două faze ale procesului penal, stabilind fără echivoc vinovăția inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute în art. 328 alin. (1) Cod penal.

Referitor la critica formulată de inculpat, ce vizează nulitatea acțiunii procesuale de recunoaștere în calitate de învinuit, Colegiul menționează că:

Prin ordonanța de încetare a urmăririi penale din 01 iunie 2011, de către procurorul în Procuratura r-lui Rîșcani, Railean S., a fost dispusă *“scoaterea bănuیتului Pelin Liviu Alexandru de sub urmărire penală din cadrul procesului penal cu nr. 2011308007 și încetarea urmăririi penale în privința lui, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii – în partea ce se referă la depășirea atribuțiilor de serviciu cu aplicarea violenței”* (f.d. 118-120, v.1).

Prin ordonanța privind anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale și reluarea urmăririi penale din 11 octombrie 2011, de către procurorul r-lui Rîșcani, Blîndu V., a fost dispusă *“anularea ordonanței procurorului în Procuratura r-lui Rîșcani, Railean S. din 01.06.2011, cu privire la încetarea urmăririi penale în privința lui Pelin Liviu Anatolie din cadrul cauzei penale cu nr. 2011308007. Reluarea urmăririi penale în cadrul aceleiași cauze penale”* (f.d. 124-125, v.1).

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 17 octombrie 2011, Pelin Liviu Alexandru a fost pus sub învinuire (f.d. 131, v.1) și în aceeași zi acesta a fost audiat în calitate de învinuit (f.d. 133-134, v.1).

Inculpatul a invocat nulitatea ordonanței privind anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale și reluarea urmăririi penale din 11 octombrie 2011, ca fiind nesemnată de persoana care a întocmit-o.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Colegiul constată că deși ordonanța în cauză a fost emisă de către procurorul r-lui Rîșcani, Blîndu V., dar a fost semnată de către adjunctul acestuia I. Roșca, însă

acest fapt nu constituie un temei de nulitate a acesteia, deoarece nici inculpatul și nici apărătorul lui Cucoș Vitalie, fiind prezenți cît la acțiunea procesuală de înaintare a învinuirii și audierii învinuitului, cît și la finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală pentru cunoștință, nu a ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă. Invocarea nulității actului procedural la etapa examinării în fond, contravine prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, ceea ce duce la netemeinicia argumentului invocat.

Iar în privința argumentului că în ordonanța de încetare a urmăririi penale din 01 iunie 2011 este menționat *“Pelin Liviu Alexandru”*, iar în ordonanța privind anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale și reluarea urmăririi penale din 11 octombrie 2011, *„Pelin Liviu Anatolie”*, Colegiul consideră că menționarea eronată a patronimicului *„Anatolie”* în loc de *„Alexandru”*, nu este o încălcare ce ar atrage nulitatea actelor procedurale în cauză, luînd în considerație că în ambele ordonanțe este indicat numărul cauzei penale, care este în ambele ordonanțe același *„nr. 2011308007”*. De asemenea, Colegiul remarcă că și acest argument nu a fost invocat la etapa corespunzătoare, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul invocat de recurent privind ilegalitatea participării procurorul Railean S. la procesul penal în cauză, Colegiul precizează că:

Prin ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 17 decembrie 2010, de către procurorul în Procuratura r-lui Rîșcani, Railean S., s-a dispus *“refuzarea în pornirea urmăririi penale la plîngerea depusă de locuitorul s. Sturzeni din r-l Rîșcani Munteanu Radu despre maltratarea sa de lucrătorul de poliție Liviu Pelin în dimineața zilei din 03.12.2010, deoarece s-a constatat că fapta nu întrunește elementele de infracțiune”* (f.d. 55-58 v.1).

Prin ordonanța de încetare a urmăririi penale din 01 iunie 2011, de către procurorul în Procuratura r-lui Rîșcani, Railean S., a fost dispusă *“scoaterea bănuțului Pelin Liviu Alexandru de sub urmărire penală din cadrul procesului penal cu nr. 2011308007 și încetarea urmăririi penale în privința lui, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii – în partea ce se referă la depășirea atribuțiilor de serviciu cu aplicarea violenței”* (f.d. 118-120, v.1).

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 17 octombrie 2011, de către procurorul în Procuratura r-lui Rîșcani, Railean S., a fost pus sub învinuire Pelin Liviu Alexandru (f.d. 131, v.1).

Astfel, Colegiul reține că nici această pretinsă ilegalitate, nu și-a găsit confirmare, deoarece și acest argument urma să fie declarat la faza înaintării învinuirii sau terminării urmăririi penale de către inculpat sau avocatul participant la această fază, ceea ce nu a fost efectuat.

În acest context, Colegiul precizează, că deși inculpatul a fost prezent și asistat de avocat pe parcursul urmăririi penale, însă nici unul nici altul nu au utilizat calea contestării actului procesual pretins ca ilegal. Astfel, nefiind de acord cu ordonanțele menționate mai sus, partea apărării urma să le conteste în baza art. 299¹ Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 264 din 28 iulie 2006, care stipulează că: În cazul în care urmărirea penală se efectuează de către procuror, persoanele menționate la art. 298 alin. (1) pot înainta, împotriva acțiunilor acestuia, plîngeri, procurorului

ierarhic superior. Plîngerea se examinează de către procurorul ierarhic superior în termenul și în condițiile prevăzute de art. 299.

Raportînd cele menționate la cazul supus judecării, Colegiul atestă faptul că partea apărării nu a contestat ordonanțele în cauză, deci, nu a utilizat procedura separată prevăzută de Codul de procedură penală, pentru cazurile invocate de ilegalitate, astfel, partea apărării avînd drepturi egale cu ceilalți participant la proces, și fiind investită de legea procesual penală cu posibilități egale pentru susținerea poziției sale, își alege de sine stătător poziția, modul și mijloacele de susținere a ei, fiind independentă de instanță, de alte organe ori persoane. Aceeași concluzie rezultă și din hotărîrea Curții Europene pentru Drepturile Omului din 12 iulie 1988 în cazul *Schenk v. Elveția*.

În recursul ordinar declarat de inculpat, hotărîrea recurată este criticată, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

Colegiul rezumînd cele expuse în pct. 6 al prezentei decizii menționează că temeiurile la care se face referință, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, ca urmare anume instanța de apel este cea care a procedat la o corectă încadrare în drept, faptele inculpatului întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 328 alin. (1) Cod penal, fiind stabilită o *corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat* și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal. Iar în privința deciziei, Colegiul reține că hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul mai conchide precum că, instanța de apel în hotărîrea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptei comise de inculpat i s-a dat o încadrare juridică corectă, *motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal*, pedeapsa fiind stabilită de instanța de apel argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că argumentele invocate de către inculpat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului declarat ca inadmisibil cu menținerea hotărîrii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 și sentinței Judecătorei Rîșcani din 31 octombrie 2012, de către inculpatul **Pelin Liviu Alexandru**, în cauza penală în privința lui, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 24 decembrie 2013, ora 09.50.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti
	(semnătură)	Elena Covalenco
	(semnătură)	Ghenadie Nicolaev

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă